

РЕШЕНИЕ

№ 819

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10785** по описа за **2020** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационната жалба на К. Б. П. чрез пълномощник адв. В. Г. срещу решение от 06.10.2020 г., постановено по НАХД № 10852/2019 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба, серия К № 1385297 от 17.10.2016 г. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Твърди, че районният съд е пропуснал да обсъди основните аргументи, посочени в жалбата, относно установяване на правилността на използване на системата от трафик радар и мобилна камера, чрез които е установено нарушението. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло електронния фиш.

Ответникът - Столичната дирекция на вътрешните работи не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в

срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е електронен фиш за налагане на глоба, серия К № 1385297 от 17.10.2016г, с който е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 17.10.2016 г., в 13:17 часа, лек автомобил марка „Тойота К.“, с ДК [рег.номер на МПС] , се е движел в [населено място], по ул. „35-та“, с посока на движение от [населено място], срещу №2 към Околовръстен път, със скорост от 85 км.ч. - при разрешена скорост от 50 км.ч. за населено място. Нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство №TFR1-M №560. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на К. Б. П..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в Електронен фиш фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

В предварителен порядък с оглед изложените в касационната жалба доводи, следва да се отбележи, че касационното производство е производство по правото, а не по фактите. Законосъобразността на електронния фиш се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя. От своя страна касационният съд се произнася по нарушения на материалния закон единствено на основата на съдържащите се в обжалваното решение фактически констатации. В касационната фаза на производството е недопустимо установяването на нова фактическа обстановка, като преценката за правилното приложение на закона при постановяване на съдебния акт се базира на установените от инстанцията по същество, релевантни за спора юридически факти.

С оглед направеното уточнение, касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно.

Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, поради което и въведеното по силата на закона ограничение е 50 км.ч.. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл. 189, ал. 15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. В случая разпоредбата на чл. 54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател, датата на издаване и срок за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. В тази насока на разсъждения следва да се допълни, че са неприложими и разпоредбите на чл.36-чл.58 от ЗАНН, поради което и правилна е преценката на въззивния съд за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата, респ. повторени в касационната жалба за липса на яснота относно установяване на правилността на използване на системата от трафик радар и мобилна камера, чрез които е установено нарушението. Спазени са изискванията за използването на мобилна система за

контрол на скоростта тип „TFR1-M” с № 560, същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол № 4-38-16/15.07.2016 г. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на ДАМТН. В преписката е приложен Протокол за използване на автоматизираното техническо средство от 17.10.2016г., като изрично в него е отразено мястото за контрол, посоката на движение, номер на служебния автомобил, начало и край на работа. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че АТСС, заснела процесното нарушение на 17.10.2016 г. в 13.17 часа е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развил при спазване на установените процесуални правила.

Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на ЕФ, които налагат неговата отмяна, а нарушението е доказано от обективна и субективна страна, за което правилно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX -ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.10.2020 г., постановено по НАХД № 10852/2019 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.